

عنوان مقاله:

آینه و اشارات آن در مثنوی معنوی مولانا

محل انتشار:

کنفرانس ملی هزاره سوم و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

طاهره حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد، یاسوج

محمدهادی خالق زاده - عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد، یاسوج

خلاصه مقاله:

نماد و نمادپردازی از کلیدی ترین عناصر شعری است. از نمادهای بسیار مهم در اشعار و نوشته های مولانا واژه «آینه» است. در حقیقت «آینه» تجلی گاه اسرار الهی، نماد دل، صافی، صداقت و رازهای آشکار و پنهان و مؤمن است که همه در پردهای از مسایل شگفت انگیز عرفانی رخ می نماید. به طور کلی نماد آینه در 267 شعر (مثنوی و غزلیات شمس) مورد استفاده قرار گرفته است. از این تعداد 147 شعر مربوط به مثنوی و 120 شعر، مربوط به غزلیات شمس است که خود بیان کننده ویژه و خاص بودن این نماد کهن (آینه) در شعر عرفانی مولوی است.

کلمات کلیدی:

آینه، غزلیات شمس، مولوی، نماد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/399103>

